

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτος μας χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθήναι.

"Ετος χίλια οκτακόσα κι' ογδοήκοντα έπτά,
περισσεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

'Ο Ρωμηός τήν εβδομάδα — μόνο μία φορά θά βγαίνη
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνη.
Συνδρομητάς θά δέχωμαι, — διότι τούς ανέχομαι,
μοναχά 'στάς 'Επαρχίας — και 'στό 'Εξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό 'Ελληνικόν.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο — φράγκαδώδεκα και μόνο,

γιά τά ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' έδώ συνδρομηταί — δέν θά γίνωνται ποτέ
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαί — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μέσ' στών φόρων τήν άντάρα — κι' ό Ρωμηός μας μία δεκάρα.

Δέκα και τέσσαρες του Νοεμβρίου
κι' άνεμοστρόβιλος βουλευτηρίου.

'Ογδόντα πέντε σὺν έκατό,
τόν Θουδοράκη χειροκροτώ.

'Ο Δεληγιάννης 'μίλησε
κι' όλα 'στή γή τὰ 'κύλησε.

'Ο Δεληγιάννης 'μίλησε... βαρδάτε παραπέρα...
ό Δεληγιάννης 'μίλησε χωρίς νά πιη σουμάδα,
ό Τιμολέον κόκκινη έσήκωσε παντιέρα
κι' έχύθη φως άνέσπερον εις όλην τήν 'Ελλάδα.
Κάτω τό 'Ισοζύγια έφώναξεν έντόνωσ
κι' άμέσως έσηκώθηκαν τὰ φόντα του «Αίώνος».

'Ο Δεληγιάννης 'μίλησε... πατρις γλυκεία κλάψε
και σέ κατάμαυρο χαρτί τὰ βάσανά σου γράψε.
'Ο ουρανός έθόλωσε, πλακόνουν μαύραι ώραι,
θρηνήσατε, καλλίσφυροι τής 'Αρχαδίας κόραι,
θά κλάψετε και σεις βοσκοί με τή γλυκειά φλογέρα
τά τόσα περισσεύματα, που 'πήγαν 'στον άέρα.

'Ο Δεληγιάννης 'μίλησε... βαρδάτε παραπέρα...
κρίμα εις τής έλπίδες μας και 'στά όνειράτά μας!..
τά τόσα περισσεύματα έπήγαν 'στον άέρα,
όπου τὰ έπιστεύαμε με όλα τὰ σωστά μας.
'Ελέγαμε νά ζήσωμε χρυσή ζωή και κότα,
άλλ' όμως πάλι λάχανα θά τρώμε όπως πρώτα.

'Ο Δεληγιάννης 'μίλησε... καταστροφή και φοίκη!
άχ! πάει τό περίσσευμα και τό κουβαρνταλήκι.
'Ας τρέξωμεν εις φάραγγας, εις όρη και βουνά,
ας τρώμε μόνο λάχανα κι' ας βόσκωμε γουρούνια,
γιατί κι' ό Σωτηρόπουλος 'στό βήμα τσαμπουνά
πώς θά 'βρεθούμε μ' έλλειμμα δεκάξη μιλιούνια.

'Ο Δεληγιάννης 'μίλησε... καταστροφή όποία!
άέρας τό περίσσευμα, παντου χρεωκοπία.
Τουρκία του Μαχμούτ Νεδιμ κατήντησε τό κράτος
κι' ή Αίγυπτος του 'Ισμαήλ, του πιαστρικού Κεδίβη,
άπό τριβόλους φαίνεται ό δρόμος μας γεμάτος
και άλλας νέας συμφοράς ή μοίρα μας μάς κρύβει.

'Ο Δεληγιάννης 'μίλησε κι' άκόμη θά 'μιλήση...
χαρά σ' αυτούς που εύκαιρούν νά τον άκούσουν πάλι!..
δλα σκοπεύει, κατά γής νά τὰ κατακυλήση
και δέν θά μείνη πέτρα μιá επάνω εις τήν άλλη.
Τὰ κόλλυβά μας κάμετε κι' έλπίς δέν είναι πλέον,
έκτός άν γίνη Δήμαρχος ό λαύρος Τιμολέον.